

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 602/2012-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 22. novembra 2012 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. J. P., M., zastúpeného advokátom JUDr. J. Z., M., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Prievidza v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 179/2004 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. J. P. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. septembra 2012 doručená sťažnosť Ing. J. P., M., zastúpeného advokátom JUDr. J. Z., M., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Prievidza (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 179/2004 o zrušenie a vypořádanie podielového spoluvlastníctva.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol, že na okresnom súde podal 26. novembra 2004 návrh na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, pričom ďalší postup okresného súdu opísal takto:

- „13. 12. 2004 – vyjadrenie odporkyne k návrhu*
- 13. 1. 2005 – pojednávanie*
- 24. 2. 2005 – pojednávanie*
- 10. 6. 2005 – oznámenie a úprava petitu žaloby so znaleckým posudkom*
- 8. 12. 2005 – pojednávanie*
- 21. 12. 2005 – pribratie znalca Ing. J. B. (60 dní),*
- 1. 6. 2006 – podanie znaleckého posudku*
- 19. 7. 2007 – zápisnica so znalcom Ing. B. /oznámil súdu, že už nevykonáva znaleckú činnosť)*
- 4. 1. 2008 – výzva OS znalcovi B. (ktorý od 1. 1. 2007 nevykonáva znaleckú činnosť)*
- 18. 1. 2008 – výzva znalcovi Ing. B. na vypracovanie znaleckého posudku*
- 5. 3. 2008 – pojednávanie*
- 13. 8. 2008 – vyžiadanie odb. Vyjadrenia L.*
- 14. 4. 2009 – pribratie znalca – Ing. I. Š.*
- 21. 4. 2009 – oznámenie znalca Š., že nemôže vypracovať ZP*
- 6. 5. 2009 – spis zaslaný na OS Žilina na vypracovanie posudku Ing. Š., spis bol zaslaný OS Trenčín*
- 19. 6. 2009 - oznámenie znalca Š., že nemôže vypracovať ZP*
- 30. 6. 2009 – pribratie znalca K.*
- 28. 7. 2009 – námietky odporcu proti znalcovi*
- 28. 9. 2009 – zamietnutie námietok odporcu proti ustanoveniu znalca K.*
- 22. 10. 2009 – zaslanie spisu OS Veľký Krtíš*
- 25. 2. 2010 – vrátenie spisu OS Prievidza – zn. S.*
- 17. 3. 2010 – pribratie Ing. M. F. (lehota 1 mesiac)*
- 20. 4. 2010 – žiadosť OS VK o stanovisko iného znalca*
- 12. 5. 2010 – urgencia F.,*
- 14. 6. 2010 – žiadosť OS VK o stanovisko iného znalca,*
- 8. 7. 2010 – urgencia F.*

20. 8. 2010 – urgencia F.

16. 9. 2010 – Úradný záznam, oznámenie F., že nemôže podať OV nakoľko nemá príslušné oprávnenie,

15. 10. 2010 – žiadosť o OV OR PZ ODI P. k prístupovej komunikácii

14. 12. 2010 – vyjadrenie OR PZ ODI P.

17. 1. 2011 – žiadosť OS Veľký Krtíš o oznámenie iného posudku

15. 2. 2011 – žiadosť OS Veľký Krtíš o oznámenie iného posudku

4. 4. 2011 – podanie posudku Ing. K.

26. 5. 2011 – nedoručenie GP navrhovateľovi

26. 5. 2011 – Úradný záznam o nepredložení spisu dňa 9. 5. 2011

21. 6. 2011 – vyjadrenie navrhovateľa k ZP

11. 8. 2011 – pojednávanie

27. 10. 2011 – odvolanie navrhovateľa proti rozsudku OS Prievdza

26. 6. 2012 – rozhodnutie KS Trenčín sp. zn. 5 Co/207/2011

Z uvedeného vyplýva, že súd v konaní medzi 21. 12. 2005 do 11. 8. 2011 (skoro 6 rokov):

- komunikoval bezvýsledne a dovoľm si tvrdiť že zbytočne do 15. 3. 2008 so znalcom Ing. B., ktorý od 1. 7. 2007 nevykonával znaleckú činnosť,

- pribral do konania znalcov, ktorí sa nemohli vyjadrovať ku skutočnostiam, ktoré im boli dané rozhodnutím súdu na posúdenie a nevyžadoval v lehote podanie posudkov,

- spis bol zaslaný na nepríslušný Okresný súd v Žiline, pre Ing. Š. z D.,

- súd sa zaoberal skutočnosťami, ktoré neboli potrebné na posúdenie vo veci – prístup na pozemok parc. KNC č. 711, tento nebol predmetom sporu, tobôž nie prístup (podľa súdu cestná komunikácia) na tento pozemok, podľa odborného vyjadrenia Ing. L. z 30. 7. 2008 žiadna STN nestanovuje rozmerové parametre pre neverejné priestranstvá (dvory rodinných a pod. – Str. 164 súdneho spisu, druhý odsek. Na základe uvedeného odborného vyjadrenia neboli potrebné ďalšie vyjadrenia a mohlo byť rozhodnuté vo veci,

- súd nevyžadoval od znalcov dodržiavanie termínov, ktoré im boli určené zo strany súdu na vypracovanie znaleckých posudkov resp. odborných vyjadrení,

- v posudkoch znalcov boli nepresnosti, ktoré súd nebral do úvahy,

- nedoručenie uznesenia o pribratí znalcov – Ing. S., Ing. F., Ing. L., ODI P. ...

Dňa 24. 11. 2009 som podal žiadosť o urýchlené doriešenie súdneho sporu – bez odpovede.

Dňa 10. 6. 2010 som zaslal na OS Prievidza žiadosť o urýchlené pokračovanie v konaní, pretože uplynul dostatočný čas na vyriešenie sporu.

17. 6. 2010 – odpoveď zo strany OS Prievidza

25. 1. 2011 – sťažnosť na prieťahy v súdnom konaní podané na KS Trenčín

28. 2. 2011 – doručená odpoveď predsedu KS Trenčín, kde konštatuje čiastočnú opodstatnenosť sťažnosti. “

Na základe uvedeného sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1/ Nekonaním Okresného súdu v Prievidzi v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C/179/2004, bolo porušené právo sťažovateľa Ing. J. P., bytom M., zakotvené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2/ Ing. J. P., bytom M., priznáva finančné zadostučinenie v sume 10 000,- € (Desaťtisíc euro), ktoré je Okresný súd v Prievidzi povinný zaplatiť k jeho rukám v lehote do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3/ Okresný súd v Prievidzi je povinný uhradiť Ing. J. P. trovy právneho zastúpenia v sume 269,58 € (dva úkony právnej pomoci – prevzatie a príprava zastúpenia, spísanie sťažnosti a jej podanie – po 127,16 €, 2x režijný paušál po 7,63 €) na účet právneho zástupcu JUDr. J. Z., M., vedený v T. č.:..., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu. “

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom alebo rozhodnutím orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, a to pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktorý vylučuje, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (napr. III. ÚS 263/03, IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, III. ÚS 342/08).

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie uvedeného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, v ktorom už označený všeobecný súd meritórne rozhodol pred podaním sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (II. ÚS 184/06), a preto už k namietanému porušovaniu základného práva nečinnosťou tohto orgánu nemohlo dochádzať (m. m. II. ÚS 387/06).

Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcej zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť

zohráva aj významnú preventívnu funkciu a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto základných práv ďalej nepokračovalo (napr. IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 73/05).

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušovanie označeného práva ešte mohlo trvať (napr. I. ÚS 22/01, I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02). Ak v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už nemôže dochádzať k namietanému porušovaniu označeného základného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde), pretože konanie o takej sťažnosti už nie je spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (m. m. I. ÚS 6/03), resp. k právu na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Uvedený právny názor ústavného súdu je akceptovaný aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (pozri Miroslav Mazurek proti Slovenskej republike, rozhodnutie o sťažnosti č. 16970/05 z 3. marca 2009).

Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ v sťažnosti namieta postup okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 179/2004, v ktorom podľa neho okresný súd porušil jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Zo samotnej sťažnosti sťažovateľa, ako aj zo zistenia ústavného súdu vyplýva, že Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 26. júna 2012 rozhodol o odvolaní sťažovateľa proti rozsudku okresného súdu č. k. 8 C 179/2004-279 z 11. augusta 2011 tak, že predmetný rozsudok potvrdil.

Keďže sťažovateľ namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v napadnutom konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 179/2004 sťažnosťou, ktorá bola ústavnému súdu doručená 5. septembra 2012, t. j. v čase, keď

okresný súd už vo veci nekonal, resp. keď rozsudok okresného súdu č. k. 8 C 179/2004-279 z 11. augusta 2011 v spojení s uznesením krajského súdu č. k. 5 Co/207/2011-304 z 26. júna 2012 už nadobudol právoplatnosť (10. júla 2012), k namietanému porušovaniu jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy už nemohlo dochádzať. Ústavný súd preto podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde po predbežnom prerokovaní sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd sa už ďalšími návrhmi sťažovateľa na ochranu ústavnosti v nej uplatnenými nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. novembra 2012